

til højere Værdi, end hvad der er stemmende med den til enhver Tid paa Københavns Børs noterede Valutakurs, dog aldrig højere end pari. Dette mener jeg er en meget god Bestemmelse. Det er en Bestemmelse, der virker noget skærpene, men jeg tror, at det overfor de særdeles usikre Valutaforhold vil være en god og fornuftig Bestemmelse. Jeg savner en lignende med Hensyn til de Aktiver, der ogsaa kan tjene til Sikkerhed for Seddeludstedelsen, men paa den Maade, at de ikke som den foregaaende Klasse regnes 100 mod 100, men med 122 Kr. Aktiver mod 100 Kr. Seddeludstedelse. Blandt disse Aktiver findes blandt andet udenlandsk Valuta, Korrespondenter i Udlandet og udenlandske Obligationer, og jeg savner en lignende Bestemmelse for disse Aktivers Vedkommende. Jeg tror, den kunde være i høj Grad ønskelig under Hensyn til det meget stærke Fald i visse Valutakurser. Der vil ellers kunne fremkomme dette, at Værdierne faktisk langt fra svarer til det, de ansættes til som Seddeldækning. Jeg tror, man saa meget lettere kan gaa dertil, som Banken selv paa en Maade har foregrebet dette Ønske, idet paa det sidste Regnskab ved Opgørelsen af disse Værdier ikke blot de af mig først nævnte Banktilgodehavender, men ogsaa den anden Klasse: Obligationer, udenlandske Korrespondenter og udenlandske Valutaer er opgjort efter a vista Valutakurser pr. 31. Juli 1918.

Derimod maa jeg rejse Indvending imod, at Forlængelsen skal gælde saa langt som til 1938. Det vil maaske erindres, at Regeringen i 1915 havde foreslaaet noget lignende for den da vedtagne midlertidige Lov, at den skulde gælde for hele Oktrojens Løbetid. Vi nedlagde den Gang fra mit Partis Side Indsigelse derimod, og Bestemmelsen blev ændret i den endelige Lov, saaledes at den kun kom til at gælde til Udgangen af 1919. Vore Motiver til at ønske denne Begrænsning var, at vi, da her dog var Tale om Bestemmelser, som tager Sigte paa en ganske særegen, noget abnorm Situation, ikke fandt Grund til at give Bestemmelserne Gyldighed helt ind i forhaabentlig normale Tider for hele Oktrojens Løbetid. Vi fandt det rimeligt, at Rigsdagen igen kom til at tale med om hele Bankens Ordning og særlig om Seddeludstedelsesreglerne, naar man kunde overse Forholdene bedre, naar de abnorme Tider nogenlunde var overstaaede, og man var

gaaet ind i nye Tider og kunde se, hvad de bragte. Akkurat samme Motiver synes jeg gør sig gældende nu mod at give denne Forlængelse af en midlertidig Lov en saa overordentlig Udstrækning som til Afslutningen af Oktrojens Virkeperiode. Derved ophæves jo egentlig dens Karakter af midlertidig Bestemmelse, og den indføres i alle Henseender paa lige Fod med selve Oktrojen.

Dette Forslag er heller ikke stemmende med det, Nationalbanken udtalte ved sin Henvendelse til Finansministeren ved Afslutningen af Statslaanet, idet Nationalbanken ikke gik videre end til at ønske den midlertidige Lov forlænget til 31. Juli 1922. Nu mener jeg ganske vist, at som Forholdene stiller sig, kunde der være Grund til at udstrække denne Periode noget længere, og især mener jeg dette under Hensyn til, at den ekstraordinære Ordning, som søges hjemlet ved Forslaget om Henlæggelse af en Del af Udbyttet til en særlig Reserverfond, tænkes at løbe ikke til 1922, men til den 31. Juli 1924. Derfor forekommer det mig, at denne Grænse ogsaa kunde være en passende Grænse for den midlertidige Lovs Løbetid. Da Nationalbanken antagelig ogsaa, naar denne Lov udløber, vil finde det ønskeligt, ja, maaske i høj Grad ønskeligt, at bibeholde de udvidede Seddelbestemmelser, vil der blive givet Rigsdagen Lejlighed til, naar Forholdene er blevet nogenlunde normale, og man kan overskue dem, at tage visse andre Spørgsmaal med Hensyn til Nationalbankens Konstitution, Seddeldækningsregler og lignende op. Det finder jeg ogsaa i og for sig vil være meget heldigt.

Med disse Begrænsninger vil jeg kunne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse. Dog tror jeg, det er nødvendigt at underkaste det Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor, naar Forhandlingen er sluttet, tillade mig at foreslaa det henvist til Udvalgsbehandling.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): De meget betydelige Begunstigelser, man har tilstaaet Nationalbanken i Krigsaarene, foreslaas her stadfæstede for et meget langt Tidsrum, nemlig til Aaret 1938. Det forekommer mig noget betænkeligt at gaa saa vidt, saa meget mere som de store Begunstigelser, der allerede er givne, yderligere suppleres med andre i det foreliggende Lovforslag. Overhovedet maa jeg paa mit Partis Vegne fremhæve, at vi mener, at det bedste for